

สมัยกลาง (Medieval Period)

เริ่มแรกทีเดียว poetry ไม่ได้ใช้บรรยายความรู้สึก แต่มีไว้สำหรับเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น นับถอยหลังไปประมาณ 700 กว่าปีก่อนที่จะมีการพิมพ์ ผู้คนในสมัยนั้นอาศัยความทรงจำในการเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่งสืบทอดกันมา การที่จดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ได้นั้น ถ้าได้อาศัยจังหวะถ้อยคำที่สัมผัสคล้องจองกันก็จะทำให้จำได้ง่ายขึ้น ดังนั้นคนจึงใช้คำประพันธ์ร้อยกรองในการเล่าเรื่อง คำประพันธ์ร้อยกรองที่ใช้เล่าเรื่องนี้ เรียกว่า narrative poetry ซึ่งแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ epic และ ballad epic เป็น poetry ที่สูกุศิและเล่าเรื่องการผจญภัยของวีรบุรุษ มีความยาวมาก อาจเป็นหลายพันบรรทัด เช่น epic เรื่อง Beowulf ในสมัย Anglo-Saxon ส่วน ballad เป็น poetry ที่ใช้เล่าเรื่องสั้นกัน แต่สั้นกว่า epic มาก ความยาวประมาณหนึ่งถึงสองหน้า ในบทนี้จะกล่าวเฉพาะคำประพันธ์ร้อยกรองประเภทที่เรียกว่า ballad เท่านั้น

Ballad แบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. Folk ballad หรือเรียกอีกอย่างว่า popular ballad
2. Literary ballad เขียนขึ้นโดยกวีสมัยหลัง เขียนเล่าเรื่องเลียนแบบ

Folk ballad จุกประสงคมีไว้ให้คนอ่าน ไม่ได้ใช้ขับร้อง ดังนั้นเราจึงทราบชื่อคนแต่ง
Literary ballads ที่มีชื่อเสียงได้แก่ ballads ของ William Wordsworth, และ Samuel Taylor Coleridge

Folk ballad เป็น ballad ที่เล่าต่อกันมาหลายชั่วคน เรื่องที่เล่านั้นจดจำและขับร้องกันต่อมา จนภายหลังจึงได้มีการจดลงไว้ ดังนั้นเราจึงไม่ทราบว่าใครเป็นคนแต่ง Folk ballad ผู้ที่สนใจศึกษา ballads ยังถกเถียงกันในเรื่องกำเนิดหรือที่มาของ ballad ประเภทนี้ บางท่านว่า Folk ballad เป็นงานของคน ๆ เดียวแต่งขึ้นและขับร้องกันต่อมา บางท่านก็ว่าไม่ใช่คน ๆ เดียวแต่ง คงจะเป็นกลุ่มคนช่วยกันแต่ง เล่าเรื่องเกี่ยวกับสงคราม ชัยชนะวีรบุรุษ หรือเหตุการณ์ใดที่นำประทัยใจและเล่ากันต่อมา เวลายาวไปหลายชั่วคน ballads ที่เล่าต่อกันมาก็ได้ถูกคิดแปลงแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เพราะคนเล่าจำเรื่องเดิมไม่ได้ครบหมด ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าบางที folk ballad เรื่องเดียวอาจมีการเล่าหลายแบบ มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดหรือเรื่องบางส่วนซึ่งเราเรียกว่ามีหลาย versions

ในบทนี้เราจะเรียนเฉพาะ folk ballads เท่านั้น Folk ballads ของอังกฤษที่มีชื่อเสียงก็คือ English and Scottish Popular Ballads เรื่องที่นิยมเล่ากันมากเรื่องหนึ่งก็คือการผจญภัยของ Robin Hood นอกจากเรื่องการผจญภัยแล้ว เรื่องที่เล่าใน ballad มีอีกหลายประเภท เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับการศรัทธา ความกล้าหาญ สงคราม ความรัก ศาสนา เรื่องของเหตุการณ์นอกเหนือธรรมชาติ (superstition) เหตุการณ์แปลก ๆ เรื่องของอาชญากรรม เป็นต้น เรื่องหลายประเภทเหล่านี้มีทั้งเรื่องเศร้าและเรื่องตลกขบขัน

หลังจากสมัยกลาง คนส่วนใหญ่ไม่สนใจศึกษาเรื่องของ folk ballad เพราะถูกว่าเป็นงานพื้นบ้านของผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา จนกระทั่งในศตวรรษที่ 18 Thomas Percy (1729 - 1811), bishop ชาวอังกฤษผู้ซึ่งสนใจ folk ballads ได้รวบรวม ballads เก่า ๆ อย่างมีระเบียบ เป็นผลงานที่มีชื่อว่า Reliques of Ancient English Poetry Thomas Percy ค้นพบว่าที่เก่าที่สุดนั้นเป็นเรื่องสงครามเขตแดนระหว่างอังกฤษกับ Scotland

Folk ballads นั้นเล่าต่อกันมาหลายชั่วอายุ ในการที่จะให้จำเรื่องราวได้ ผู้เล่าอาศัยการซ้ำร้องประกอบ ส่วนมากจะมีตอนที่ร้องซ้ำ ๆ กันเพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น ท่อนที่ซ้ำร้องก็เป็นแบบ folk music คือทำนองเหมือนกันทุก stanza

ลักษณะทั่วไปของ ballads

1. มักเล่าเหตุการณ์เดียว (single incident) เรื่องไม่ยาวสลับซับซ้อน
2. ถ้อยคำที่เล่าเรื่องเป็นคำง่าย ๆ ไม่มีการใช้ศัพท์ยาก ส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียวหรือสองพยางค์ ถ้ามีการเปรียบเทียบก็มักจะใช้คำเปรียบเทียบซ้ำ ๆ กัน เช่น ถ้าพูดเปรียบเทียบความขาวก็มักจะใช้คำเปรียบเทียบว่า milk white brown ใช้ว่า berry-brown เป็นต้น
3. ในการเล่าเรื่อง ผู้เล่ามักใช้คำสนทนาโต้ตอบ (dialogue) โดยที่ไม่เล่ารายละเอียด ผู้เล่าให้คำพูดนั้นเล่าเหตุการณ์ไปก้วยในตัว ผู้ฟังทราบได้ว่าใครพูดเรื่องอะไร จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อมา เช่นเรื่อง "The Demon Lover" เริ่มจาก dialogue ก่อน

4. การเล่าเรื่องนั้นกวีไม่ได้เล่าโดยสอกลีความเห็นหรือความรู้สึกลงไปด้วยโดยตรง กวีไม่บรรยายว่าเขารู้สึกอย่างไรต่อเรื่องที่เขาล่า และไม่ได้สอนผู้อ่านด้วยว่าเรื่องที่เขาล่านั้นมีบทเรียนอะไรกวีเพียงแต่บอกว่าอะไรเกิดขึ้น การสอกลีอารมณ์ทำโดยทางอ้อมมากกว่าบอกโดยตรง

5. ตัวละครใน ballad คล้ายกับละคร คือ character ใน ballad จะเปิดเผยตัวเองออกมาทีละน้อยว่าเป็นคนเช่นไร ด้วยกริยา ท่าทาง คำพูด และการกระทำ

6. คอนจบ ส่วนมากมักจะจบอย่างคาคไม่ถึง

7. มีการใช้สร้อยบท (refrain) สร้อยบทนี้อาจซ้ำทั้ง stanza หรือซ้ำเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ stanza ก็ได้ Refrain ที่ใช้อาจจะไม่มีคามหมายอะไรเลยก็ได้ สร้อยบทบางอันอาจมีความหมายและช่วยดำเนินเรื่องที่กำลังเล่าอยู่ต่อไปก็ได้

8. Ballad ส่วนมากมี 4 บรรทัด ใน 1 stanza บรรทัดที่ 1 และ 3 มีพยางค์ที่ลงเสียงหนัก (strong stresses) 4 แห่ง บรรทัดที่ 2 และ 4 มีพยางค์ที่ลงเสียงหนัก 3 แห่ง คำท้ายบรรทัดที่ 2 และ 4 ส่วนมากมักมีสัมผัสคล้องจองกัน ตัวอย่างจาก ballad เรื่อง "The Demon Lover."

She had not sailed a league, a league	a
A league but barely three,	b
When dismal grew his countenance	c
And drumlie grew his ee.	b

GREEN BROOM

There was an old man and he lived in the West,
 And his trade was the cutting of broom, green broom;
 And he had a lazy lad, whose **name** it was Jack,
Who'd lie in his bed till noon, till noon,
Who'd lie in his bed till noon.

The old man arose and **to** his son goes,
 And swore he would fire the room, the room,
 If Jack **wouldna** rise and sharp **up**² his knives
 And go to the wood to cut broom, green broom,
 And go to the wood to cut broom.

¹ burn
² sharpen

Then Jack he arose **and** put up his clothes.
 He **banned**³ **and** he swore and did **fume**,⁴ **did** fume,
 To think that he should, with his breeding so good,
Be doomed' all his life **to** cut broom, green broom,
Be doomed all his life to cut broom.

³ swore ⁴ said **many**
 bad words
⁵ punished,

So Jack he passed on to the Greenwood alone,
 Till he came **to** a **castle** of gloom, grey gloom.
 He **rapped**⁶ at the gate **where'er** he could beat
Crying, "Maids, will you buy my green broom, green broom?"
Crying, "Maids, will you buy my green broom?"

⁶ knocked

A lady on **high**⁷ did him then espy*
 And **marvelling** much at his bloom,⁹ bright bloom,
 She called on her maid to **use all** her **speed**
 And bring up the youth with his broom, green broom,
 And bring up the youth with his broom.

⁷ high up in the castle
⁸ see ⁹ good-looking,
 young and **healthy**

Jack climbed the dark stair without dread or **fear**,
 Till he came to this fair lady's room, fine room;
 With courtesy kind he pleased so her mind,
 She asked him there for her groom, bridegroom,
She asked him there for her groom.

Now all **ye**¹⁰ **broom-cutters** that live in the Vest, ¹⁰ **you**
Pray call at the castle of gloom, grey gloom;
 There's both meat and drink, lads, and what do you **think**?-
 No trade like the cutting **o'** broom, green broom,
 No trade like the cutting **o'** broom, *green broom*.

Anonymous

Questions

1. Summarize in your own words the story of "Green **Broom**".
2. **What** do you feel about this ballad? Is it unusual? serious?
light-hearted? etc.
3. Notice many repetitions of the ending sound -oom. e.g. green broom,
room, grey gloom, bridegroom etc. **What** effect do these sounds
have to the ballad?
4. Point **out** some humorous points *from* this **ballad**.

The Wraggle Taggle Gipsies

Ballad นี้เล่าเรื่องของสตรีที่อยู่ในตระกูลสูงซึ่งละทิ้งบ้านช่อง สามี และความสะกดหมายต่าง ๆ ตามพวกยิปซีไป โคลงนี้ไม่ได้บอกรายละเอียดว่า ทำไมเธอจึงตัดสินใจทำเช่นนั้น นักศึกษาคิดว่าเป็นเพราะเหตุใด จงยกเหตุผลซึ่งพอจะหาได้ในโคลงนี้

The **Wraggle Taggle Gipsies**

There were three gipsiss a-come to my door,
And downstairs ran this **a-lady, O!**

One sang high,¹ and another sang low,² ¹high voice ²low voice
And the other sang, bonny, bonny **Biscay, O!**

Then **she** pulled off her silk-finished gown
And put on hose of leather, **O!**

The ragged? ragged rags about our door - ³torn and old
She's gone with the **wraggle⁴ taggle⁵ gipsies, O!** ⁴noisy ⁵follow along

It **was late** last night, when **my** lord came home,
Enquiring for hi8 a-lady, Of

The servants said, on every hand:

"She's gone with the **wraggle taggle gipsies, O!**

"O saddle to me **my** milk-white steed.⁶ ⁶horse

Go and fetch me my pony, **O!**

That I may ride **and** seek my bride,

Who is gone with the wraggle taggle gipsies, **O!**

O he rode high **and** he rode low,⁷ ⁷rode everywhere

He **rode** through wood8 and **copses⁸ too,** ⁸woods Of **small tree8**

Until he **came to** an open field,

And there he eepied hi8 a-lady, **O!**

"What makes you leave your house **and** land?

What makes you leave your money, **O!**

What makes you leave your new-wedded lord;

To go with the wraggle taggle gipeies, **O! "**

"What care I for my **house** and **my** land?

What **care** I for **my** money, **O?**

What care I for my new-wedded lord?

I'm off with the wraggle taggle gipsies, **O! "**

"Last night you slept on a goose-feather bed,
 With the sheet turned down so bravely,⁹ O! ⁹ fine-looking
 And to-night you'll sleep in a cold open field,
 Along with the wraggle taggle gipsies, O!"

"What care I for a goose-feather bed,
 With the sheet turned down so bravely, O!
 For to-night I shall sleep in a cold open field,
 Along with the wraggle taggle gipsies, O!"

Anonymous

The Demon Lover

1. 'O where have you been, my long, long love,
 This long seven years and mair?'¹ ¹ more
 'O I'm come to seek my former vows
 Ye granted me before.'
22. 'O hold your tongue of your former vows,
 For they will breed sad strife;
 O hold your tongue of your former vows,
 For I am become a wife.'
3. He turned him right and round about,
 And the tear blinded his ee.² ² eye
 'I wad never hae³ trodden on Irish ground,
 If it had not been for thee. ³ would never have
4. 'I might hae had a king's daughter,
 Far, far beyond the sea;
 I might hae had a king's daughter,
 Had it not been for love o' thee.'

5. 'If ye might **have** had a king's daughter,
Yersel⁴ ye had to **blame**;
 Ye might have taken the king's daughter,
For ye **kend**⁵ that I was **nane**.⁶
- 4 yourself
 5 knew 6 none
6. 'If I was to leave my husband dear,
 And my two babes also,
 O what have you to take me **to**,
 If with you I should go?'
7. 'I hae seven ships upon the **sea** -
 The eighth brought me to land -
With four-and-twenty bold mariners,
 And **music on every** hand. '
8. She has taken up her two little **babes**,
 Kissed them **baith**⁷ cheek and chin:
 'O fair ye **weel**,⁸ my **ain**⁹ two babes
 For I'll never see you again.'
- 7 both
 8 well 9 own
9. She set her foot upon the ship,
 No mariners could she behold;
 But the sails were o' the taffetie,¹⁰
 And the masts o' the beaten **gold**.
- 10 taffeta
10. She had not sailed a league, a league,
 A league but barely three,
 when **dismal** grew his countenance,
 And **drumlie**¹¹ **grew** his ee.
- 11 dark
11. **They** had not sailed a league, a league,
 A league but barely three,
 Until she espied his cloven foot,¹²
 And she wept right bitterlie.¹³
- 12 the devil's foot
 13 bitterly

12. 'O hold your tongue of your weeping,' says he,
 'Of your weeping now let me be;
 I will **shew** you how the lilies grow
 On the banks of Italy.'
13. 'O what hills are yon, ¹⁴**yon pleasant** hills, ¹⁴ yonder
 That the sun shines sweetly **on?**'
 'O yon are **the** hills of heaven,' he said,
 '**Where** you will never win. '
14. 'O **whaten** ¹⁵ a mountain is **yon**,' she said, ¹⁵ what
 '**All so dreary** wi ¹⁶**frost** and snow?' ¹⁶ with
 'O yon is the mountain of hell,' he cried,
 'Where you and I **will go.** '
15. He **strack** ¹⁷**the tap-mast** ¹⁸ **wi** his hand, ¹⁷struck ¹⁸top mast
 The fore-mast wi his knee,
 And he brake that gallant ship in twain, ¹⁹ ¹⁹ two
 And sank her in the sea.

Anonymous

Questions

- The ballad begins with dialogue in the first five stanzas. What information can we get from the dialogue about the two speakers? Who are they? What happened **to** them during seven years?
- In stanza six, the **woman** begins to change her mind. What do you think makes her decide to follow the man?
- What is the first implication of supernatural force?
- In **stanza** 10 and 11, there is a repetition of the word "**a** league". What effect does the repetition have to the stanzas?
- What makes the spirit show his real self? **Because** of hate, anger, or any reason you think of?
- What would be the moral drawn **from** this story if the writer intends to give one?

The Three Ravens

There were three ravens sat on a tree,

Downe a **downe**, hay downe, hay **downe**

There were three **ravens** sat on a **tree**,

With a downe

There were three ravens sat on a tree

They were as black as they might be,

With a downe derrie, derrie, derrie, downe, downe.

The one of them said to his mate,

"Where shall we our breakfast **take**?"

"Down in yonder **greene** field,

There lies a knight slain under his shield.

"**His** hounds they lie down at his **feete**,

So well **they** can their master keepe.

"**His** **haukes**¹ **they** flie so eagerly,

There's no fowle dare him come **nie**." ²

¹ hawks

² near

As great with yong as she might goe.

Down there comes a **fallow**³ **doe**,

³ brown

She lift up **his** bloody hed;⁴

And **kist** his wounds that were **so** red.

⁴ bloody head

She got him up upon her backs,

And carried him to earthen lake.⁵

⁵ pit

She buried him before the prime,⁶

She was dead **herselfe ere** even-song time.

⁶ in the morning

God send every gentleman

Such haukes, such **houndsp** and such a **leman**.⁷

⁷ sweetheart

Anonymous

Questions

1. This **is** one of the well-known Medieval ballads in English literature. The **knight** died but the hawk and the hound still guarded **him**. What do the hawk and the hound represent?
2. What is a doe? Is it a suitable symbol to represent the wife?
3. How does the doe related **to** the hawk and the hound?
4. How **does** the doe die? **Does** the poem tell us directly?
5. Why does the **poet** include the ravens in the beginning? Do they provide a contrast?
6. The code of chivalry is the ideal of the Medieval Period. What chivalric **ideal** **does** this poem imply?

 The **Twa** Corbies

As I was walking all alane , ¹	¹ alone
I heard twa corbies ² making a mane?	² ravens ³ lament
The tane ⁴ unto the t'other say,	⁴ one
"Where sall we gang ⁵ and dine to-day?"	⁵ shall we go
"In behint yon auld fail dyke, ⁶	⁶ old turf wall
I wot ⁷ there lies a new-slain knight;	⁷ know
And naebody kens ⁸ that he lies there,	⁸ knows
Rut his hswk, his hound, and lady fair.	
"His hound is to the hunting gane , ⁹	⁹ game
His hawk , to fetch the wild-fowl hame , ¹⁰	¹⁰ @home
His lady's ta'en another mate,	
So we may mak our dinner sweet.	
"Ye'll sit on his white hause-bane, ¹¹	¹¹ neck bone
And I'll pike out his bonny blue een. ¹²	¹² eyes

Wi' ae¹³ lock o' his gowden¹⁴ hair 13 one 14 golden
 We'll thee¹⁵ our nest when it grows bare. 15 thatch

"Mony a one for him makes mane,
 But nane sall ken whare he is gane;
 O'er his white banes, uhen they are bare,
 The wind sall blaw for evermair."

Anonymous

Questions

1. "The Two Corbies" makes you think of "The Three Ravens" because the scene and the characters are quite similar. The contrast lies in the reaction of the hawk, the hound and the lady. What did they do in contrast to "The Three Ravens"?
2. Though the death of the knight is unknown, there's an implication in the last two lines of second stanza. How do you interpret the meaning?
3. How does stanza four contribute to the whole poem? How does it differ from "The Three Ravens"?
4. What mood of the poem do you feel in the last stanza about life and death of the knight?